

[Socialministeren]

efter § 25, stk. 1, nr. 2, er en *betingelse* for, at der kan ydes kontanthjælp til terminsudgifterne, bemærkes, at der i bemærkningerne til det lovforslag, hvorved § 25, stk. 1, nr. 2, og § 25, stk. 2, første gang kom ind i bistandsloven (gennemført som lov nr. 258 af 16. juni 1980), stod følgende:

»Den nye regel i pkt. 2 har til formål at sikre, at der altid sker tilbagebetaling af hjælp, der er ydet til dækning af den del af terminsydelserne vedrørende fast ejendom, der hidrører fra afdrag. *Det foreslås i § 25, stk. 2, at kravet skal sikres ved tinglysning på modtagerens ejendom.*«

Socialministeriet har ikke efter bistandsloven bemyndigelse til at udsende *bindende* fortolkningsbidrag på dette område.

Afgørelsen i den enkelte sag træffes af vedkommende sociale udvalg med ankeadgang til amsankenævnet (i København og Frederiksberg den sociale ankestyrelse) samt eventuel adgang til indbringelse for den sociale ankestyrelse af sager, der anses for principielle.

Socialministeriet har fra den sociale ankestyrelse fået oplyst, at styrelsen til behandling har 2 principielle sager vedrørende bistandslovens § 25, hvori der bl.a. er rejst spørgsmål om andelsboliger.

Spm. nr. S 113

Til justitsministeren (17/2 84) af:

Lenger (VS):

»Hvilke lempelser finder ministeren anledning til at foretage i bekendtgørelse nr. 196 af 23. maj 1980 om udlændinges adgang til og ophold i Danmark, efter at en tyrkisk født aftenskolelærer ved retten i Tåstrup har modtaget bøde for ikke at være i besiddelse af opholdstilladelse, og det på trods af at han var i besiddelse af en ganske omfattende yderligere legitimation, bl.a. pas?«

Begrundelse

Dagbladet Information omtalte den 13. februar 1984 en sag, hvori en tyrkisk født aftenskolelærer havde modtaget en bøde for overtrædelse af justitsministeriets bekendtgørelse nr. 196 af 23. maj 1980 for ikke at have været i besiddelse af den udstedte opholdstilladelse.

Pågældende har efter det oplyste været i Danmark i 12 år. Han taler udmærket dansk og var i øvrigt i besiddelse af en omfattende legitimation.

Det forekommer spørgeren at være usædvanlig bureaukratisk og stødende mod den almindelige retsopfattelse, at der kan idømmes bøde for en sådan forseelse, og da spørgeren går ud fra, at ministeren er enig heri, ønskes oplyst, hvilke lempelser ministeren på den baggrund agter at foreslå i den nævnte bekendtgørelse.

Svar (5/3 84):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

I henhold til § 39, stk. 3, i udlændingelov nr. 226 af 8. juni 1983 er justitsministeren bemyndiget til at bestemme, at udlændinge til stadighed skal medføre deres pas eller anden legitimation under ophold her i landet. Denne bemyndigelse er senest udnyttet i udlændingebekendtgørelse nr. 19 af 18. januar 1984, hvori det i § 41 blandt andet er bestemt, at udlændinge, til hvem der er udstedt opholdstilladelse, til stadighed skal medføre denne.

Det kan i øvrigt oplyses, at spørgsmålet om opretholdelse af en pligt for udlændinge til at medføre legitimation særskilt blev drøftet i forbindelse med folketingets behandling i foråret 1983 af forslaget til den nugældende udlændingelov. Justitsministeriet gav i den forbindelse over for folketingets retsudvalg udtryk for nødvendigheden af en sådan bestemmelse, men oplyste i øvrigt, at man fortsat var opmærksom på, at der var et særligt hensyn at tage til fastboende udlændinge, og at der derfor burde vises tilbageholdenhed med hensyn til tiltalerejsning over for denne gruppe i tilfælde af ubetydelige overtrædelser af bestemmelsen.

Justitsministeriet finder af principielle grunde ikke at burde knytte nærmere kommentarer til den konkrete sag, der omtales i spørgsmålet. Det kan dog oplyses, at der er tale om en såkaldt udeblivelsesdom, jfr. retsplejelovens § 934, og at der ikke efter retsplejelovens § 937 har været mulighed for for retten at afgøre sagen med en advarsel.

Justitsministeriet har orienteret rigsadvokaten om denne besvarelse.

Spm. nr. S 125